

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

O bodočnosti naše mladine.

II.

V namen, okrepiti slovenski življenj v trgovini in v obrtu se je pri nas še jako malo zgodilo. Manjka nam še vedno strokovnih spisov, kaj še, da bi imeli vsaj jeden slovenski list za obrtne stroke. Če pomislimo, kako blagodejno upliva „Kmetovalec“, ki seznanja naše poljedelce z novodobnim umnim gospodarstvom, na razvoj in napredek kmetijske stroke, predstavimo si lahko, da bi podoben list koristil tudi slovenskemu obrtništvu. Politični listi vsiljujejo se Slovencem skoro zastoj; kaj ko bi se žrtvovalo nekaj tudi za praktične potrebe, za list, ki naj bi podučeval Slovence o novih industrijskih iznajdbah in produkcijskih načinih, o umnem obrtnem poslovanju itd? Naši obrtniki po mestih in naše narodno ženstvo ponužuje se sicer sedaj še vedno po nemških strokovnih knjigah in časnikih, a na deželi to ni mogoče. Delovanja v povzdigo domače produkcije pa vender ne moremo omejiti samo na mesta. Saj tudi drugi narodi nimajo svoje industrije le v mestih, temveč tudi v drugih, zato pripravnih krajih na deželi.

Pravo sredstvo, da si zboljšamo naš obrtniški naraščaj, je meščanska šola s slovenskim učnim jezikom. Slovenskim dečkom, ki izostanejo iz ljudske šole, pripomogla bi še le taka šola do iste naobrazbe, kakoršno se zahteva dan danes že pri ustupu v trgovsko in rokodelsko vajeinstvo. Ravno isto velja za trgovsko učilišče. Ustanovitev takega učilišča ni, — Bog ve — kaka nepremagljiva težava. Slovenskim fantičem, ki niso z nemščino še tako na trdnem, kakor se zahteva za ustop v tukajšnji trgovsko šolo, bi pa jako dobro došla. Obiskovali bi jo lahko tudi rokodelski pomočniki, kajti tudi obrtniki v sedanjem času težko izhajajo brez trgovskih ved.

Te šole bi bile most, po katerem bi dospeli nadarjeni slovenski fantje iz ljudskih šol do takega kruha, kakor ga sedaj mej nami vživa največ Nemec! Naše ljudske šole zadostujejo dan danes pač

kmetovalcem, ne pa za rokodelstvo in za trgovino. Ta prepad je treba premostiti. Če bi se tudi kmet-skemu stanu bolje godilo kakor se mu godi, bi bilo nespametno prepuščati vse boljše stroke tistim, kojim je tudi pri sedanjih razmerah mogoče pridobiti si višjo izobrazbo. Slovensko meščansko in trgovsko šolo imeli bi lahko že davno. Marsikaj je že dežela in tudi Ljubljana storila, kar je bilo manj potrebno in tudi manj koristno, kakor to. Naša dežela ima mnogo jako dobrih ustanov, namenjenih akademični izobrazbi, a nobenih za praktično življenje. Tehniki, industriji, trgovini in rokodelstvu je naša slovenska domovina prav brezskrbna mačeha; mecena, ki bi kaj storil v ta namen, še ne poznamo! Namesto praktičnih šol pa snujemo konsumna društva za kmetško ljudstvo! Namesto, da bi učili trgovca umno kupovati in ceno prodajati, namesto, da bi ga ojačili z vsem znanjem, katerega dan-danes potrebuje vodstvo trgovine, združujemo nevesče lajike v trgovske zveze. Za Boga, nikari vender ne mislimo, da bodo kakemu načelniku konsumnega društva trgovske vede navdahnjene ob jednom z izvolitvijo. Tako delovanje v našem narodu kaže, da nam manjka še temeljnih pojmov o življenjskih pogojih trgovine in obrta in da treba še nekaj očitnih porazov, ki izostali ne bodo, da spoznamo napačno pot, po kateri v protislovju z drugimi narodi, Slovenci hodimo.

Pa pustimo trgovino. Saj se navzlic vsem oviram včasih posreči tudi slovenskemu fantu, da na stare dni dospe do kake boljše službe, kakor mu je po njegovi narodnosti prisojena; tudi je trgovskemu stanu lažje si samemu sebi pomoči in obrnimo nekoliko pozornosti razmeram našega rokodelstva, ki sedaj reprezentuje slovensko industrijo!

Čim dalje hiti čas, tem znatneje zaostajamo. Pred desetletji mej rokodelstvom na Slovenskem in v drugih avstrijskih deželah ni bilo velike razlike, a danes že čujemo jako pogosto, da so tuji izdelki lepši in cenejši kakor domači. Mnogo na-

rodnih velmož sega, če le more, po tujih izdelkih. Dunajsko pohištvo, dunajska obleka, angleško blago, dunajske rokavice, čevlji iz möllingške tovarne, to vse in še mnogo drugega se je vdomačilo na slovenskih tleh. Le to, kar na noben način ne kaže kupovati v tujini, to se naroča pri domačinu. Nimmam namena raziskavati, je li tudi resnica, da so tuji izdelki, lepši boljši in cenejši od domačih; nočem dokazovati dejstva, da se je že marsikdo pošteno nasmolil s tujim blagom in s tujimi podjetniki; faktum je, da se domači izdelki ne cenijo po pravici, tem manje pa še po domoljubju! To je krivo, da tudi v rokodelstvu kot Slovenci nazadujemo. Pogled v bodočnost je za tisto mladino, ki se posveti rokodelskemu stanu, jako žalosten, da skoro obupen. In vender je rokodelstvo jedino in naravno življenjsko sredstvo za široke sloje našega slovenskega ljudstva; jedino zavetišče za mladeniče, koji ne morejo študirati in kmetovati. Kdo se pa briga za to, kako rešiti to pereče vprašanje? Komu je mar zato, jeli proizvod, katerega kupi in rabi, domač ali ne? Če se pri kakem uradu nastavi slovenščine nezmožen praktikant, zašumi vihar po vseh listih; če pa barantač poskuša ugonobiti celo vrsto domačih rokodelcev, ne gane se nobeno pero!

Naravno je, in godi se tudi v mnogih drugih krajih, da rokodelstvo, sloneče na starem kopitu, hira in zacstaja, a povsod nastaja na njegovem mestu večja industrija. Preminja se potem le oblika produkcije. Pri nas je to drugače. Oglejmo si le par slučajev. Pred leti cvetela je tukaj industrija z dežniki in solničniki. Par firm, ki so si pridobile tudi nekaj imetja, niso preskrbovale le Kranjske, marveč celo izvažale so blago izven dežele. Tudi danes še delajo isto tako ceno in lepo, kakor tujci, a le pogledajte, koliko dežnikov in solničnikov se kupi v trgovinah, ki ponujajo le tuje blago! Komu je mar, je li dežnik domače delo ali ne? Pred 30 leti bilo je v Ljubljani v službi nad 20 prikojevalcev rokavic, na stotine ljubljanskih deklet

LISTEK.

Starinoslovčevo potovanje.

III.

Novo mesto.

Iz Toplice vozi redno omnibus na Stražo skozi vas Gradišče. Na hribu nad to vasjo, 311 m nadmorske višine, je stalo zares prazgodovinsko gradišče. Drugo tako staro bivališče je bilo na skalnati ostrogi nad Spodnjim Gradiščem in strmim bregom Krke. Vzhodno od tega mesta se poznajo po polju raztresene gomile. Pri Valtni vasi nas pripelje cesta na levi breg Krke. Tukaj opazimo koj polokrožni nasip v premeru kakih 200 m, ki se naslanja ob Krko. Tu je bilo jedino prazgodovinsko bivališče v ravnini, in ohranilo se je tudi še v rimski dobi. Malo dalje, zahodno od kapelice, ob razpotji v Stražo, sledé najstarejša človeška bivališča v ilnatih jamah. Ta bivališča so bila za moža visoka, imela so strehe redi zemlje, ob straneh jame pa klopi. Tla so poséjana z živalskimi kostmi in lončenimi črepinjami.

Po polju okoli Straže, in še dalje proti Novemu mestu se nahaja povsodi obilo podvažnice (Raseneisenzerze). Te so talili v jamah, ki so bile 1 m dolge, 0,8 m široke in pol metra pod zemljo še 0,5 m globoke. Takih jam je bilo okoli 20,

1—2 m jedna od druge oddaljena, okoli Faleschini jeve in Pavčičeve hiše, pa tudi še pod cesto proti Krki. Ožgane so močno in iz njih gledajo veliki kosi pelne, katere so pa tudi zunaj jam po polju razmetali. V njih je še mnogo dobre železne rude, ker stari so znali le slabo taliti s tem, da jim je veter ogenj razpaljeval. Po dolini od Soteske sem, pa tudi od Sv. Petra na Rogovcu, veje skoro zmerom „huda sapa“.

Pod ognjiščem Pavčičeve hiše (gostilne) so našli letos „šac“, t. j. beneških tolarjev od dožeta Antona Prijola (1618—1623), v lepi majoliki shranjene. Okoli Straže hodijo mali otroci na predvečer sv. Ivana po domačih poljih kropit in zasajajo „butarice“ (drevesčka s šopi) v zemljo, da bi jih obranila pred točo in nevihto. Po bližnjih hribih gorijo seveda kresi, a po Krki blizu Novega mesta plavajo razsvetljeni čolni, kakor o ljudskih veselicah v Benetkah.

Tudi pri Dolenji Straži se nahaja še podvažnica. Mej obema panogama Prečne pri Zalogu je stala mala naselbina, ravno tako pri Čečni vasi; grobi poslednje naselbine se nahajajo na severni strani vasi. Tudi pri Irči vasi se bode našlo kaj starinskega. Grobišča ob Krki krijejo samo žgane mrliče. Večerni vlak iz Straže v Novo mesto ima to posebno navado, da se kar nakrat sredi proge ustavi, ne da bi bila kaka stražnica

blizu, in se začne šest- do osemkrat gori pa doli voziti, na veliko jezo nestrpnih potovalcev, in samo zato, da bližnjemu graščaku nekaj opeke na kolo-dvor spravijo. Ali bi se ne mogel stroj nalašč pripeljati po te tovarne vagone, saj bi nič več ne zamudil, kakor z brezsmiselnim prevažanjem sredi pota?

Ko so kopali l. 1893. novo cesto od kolo-dvora proti mestu, odgrebli so prav mnogo lepih rimskih posod. Pri kapitelskem „marofu“, pa tudi na Kapitlju samem so stale prazgodovinske naselbine, ki so se pa še v rimski dobi ohranile. Gomile se še dobro poznajo severno od „marofa“, v dveh velikih je bilo 78 grobov. Velika rimska vojaška cesta, vodeča iz Trebna skozi Št. Jurij, je prišla pod vasjo Kamenje izmeje gora na prosto in se pomikala proti Veliki bučni vasi. Tu se nahaja še sedaj vzdignjen v nekem kozolcu odlomek rimskega miljnika. Cesta se je potem zavila ob vzhodju Trške gore proti Ločni in Lutrcemu selu ter prestopila tako na sedanjo cestno progo.

Nekje mej Bučno vasjo in starim vojaškim streliščem pa se je odcepila od glavne ceste stranska pot, ki je vodila skozi Novo mesto in dalje čez Gorjance v Metliko. Ob tej progi se nahajajo rimski ostanki to- in onstran Gorjancev, n. pr. pri Stopiču in pri Jugorju. Verjetno je torej, da je bila tudi v Novem mestu rimska naselbina, že zaradi

živelo se je s šivanjem istih, tuli danes še delajo za isto ceno kakor tujci, a koliko se proda domačih rokovic? Jeden sam prikojevalec zadostuje sedaj tej industriji! Kdo se zanima za izvor rokavice? Ženstvo kupuje, izvzemši toalet, kojih v konfekciji ni dobiti, vsa druga vrhna oblačila brezizjemno iz konfekcijskih zalog. Dunajski agentje pohajajo sleherno vas in najmanjši urad, iskajoči naročil, katera se jim jako zaupljivo dajejo. Kdo misli na to, da bi morebiti vendar le tudi domači rokodelci tako delo izvršili za isto ceno kakor tujec?! Imeli smo blizu Ljubljane obširno tovarno za sukno. Blago je bilo izborno, trpežno, a ni moglo doseči niti cene tujega slabšega blaga. V Škofjiloki je še jedna tovarna za sukno. Izdelki njeni so tako dobri in ceni, da lahko tekmujejo z vsakim tujim blagom. Koliko pa se tega domačega blaga zahteva in proda na Krajnskem? Če bi se loski sukneni izdelki ne pošiljali na Dunaj in drugam, koder se z velikim dobičkom prodajajo, bi bilo konec tudi tej industriji.

Končno pa še nekaj. Česa koga tujec nasoli, kar se je že pogostokrat zgodilo; če je tovarniški izdelek slab, molči se; izgovarja se celo, da naposled stvar ni bila draga; kaj pa če se domačinu kaj ponesreči? Govorite o tem cela vas! Propaguje se kupovati pri slovenskih firmah. To je pravo, a v obrambo domače produkcije to ne zadostuje. Mnogokrat je napis firme le slepilo lehkostilnim kupovalcem; jabelko, lepo od zunaj, a gnjilo znotraj. Slovenske firme ne bodo rešile slovenske industrije, če občinstvo ne bode vpraševalo po izvoru ponujanih izdelkov. Trgovci iskali in kupovali bodo še le takrat domače blago, kadar ga bode občinstvo izrečno zahtevalo. Slovenskih producentov je v vseh strokah dovolj. Imamo mizarjeve, čevljarjeve, krojače in šivilje, sploh pa vseh rokodelcev več kakor treh. Pomagajte tem pravim Slovencem do zmoglosti vrediti si novodobno produkcijo, ter zahtevajte in kupujte povsod le domači izdelek in videli boste, kako se bo domača produkcija hitro ojačila. Nikari pa ne mislite, da je slovenski rokodelci že danes tako zaostali, da njegovi izdelki niso rabljivi. Verjemite, da jim ne manjka drugčega, kakor nekoliko več prilike v dobavo cenega kredita in pa trgovskih ved. Vsaj je menda že sleherni kupovalec skusil, da se tuja produkcija najbolje širi le vsled njene vsiljivosti in po upravnih nesramnih reklamih. Olkar je avstrijska veleindustrija, ki se žalibog nahaja večinoma posredno in neposredno v židovskih rokah, vsled svoje nesolidnosti izgubila skoro vsa inozemska tržišča, vrgla se je s svojim ničevim, le za oči prirejenim blagom, izkoriščevaje vboje delavce do zadnjega mozga, na tuzemstvo, kjer sedaj uničuje zadnje ostanke nekdanjega cvetočega poštenega rokodelstva. In mi domoljubni Slovenci naj jo podpiramo, če nam v slepilo kaže — slovensko krinko? Če bomo tako brezbržni za posledice, katere bode napravil propad našega roko-

tega, ker stoji blizu omenjenega razpotja blizu Bučne vasi in ker je kraj že od narave same dobro utrjen. Rimski potopisi navajajo kot tretjo postajo od Emone proti Neviodunu (Dravovo) „Crucium“, ki je bil od Trebna oddaljen XVI rimskih milj (= 23,7 km). Ta daljina bi kazala na kraj mej Lutrdjim selom in Otokom. Tam blizu stoji vas St. Peter in nad njo grič (216 m), kjer bi bila prav lahko stala kaka stara naselbina. Na zahodni strani tega griča vidita se (v višini 190 m) dve prav lepi gomili (na župnikovi njivi), kateri je razkopaval J. Pečnik meseca avgusta l. 1894. Severno od njih, na podnožju Starega grada, se nahaja mnogo rimskih grobov, mej njimi tudi lepa grobna kapela. J. Pečnik je v enem samem popoldnevu dvanajst grobov razkopal. Na „Kiju“, severno od Lutrdžega sela, izkopal je mladenič Jerele v septembru l. 1897. pepelno žaro v p. dobi lonca, ki je bil s širokoglaviimi žebli okovan. Pri Ločni so se našli s ploščami pokriti žgani grobi, v katerih so bile velike žare in poleg njih še manjše lončene posode, ali nevedni delavci so vse razbili.

Tudi na desni strani Krke nahajamo v novo meški okolici dosti starinskih bivališč. Pri Plempergu nad Stopičem so izkopali na njivi dve visoki amfori, a jih s posebnim veseljem razbili, češ, da je to „čar“. Nad Smolenjo vasjo (270 m) je stalo prazgodovinsko gradišče, a na njivah vzhodno od Krke vasi so našli že mnogo

delstva tudi v narodnem oziru, ne bo le dolgo trajalo, da bode preminulo za narodno vzgojenega slovenskega fanta še to zadnje pribežališče, koje doslej še najde pri slovenskih rokodelcih.

V Ljubljani, 21. julija.

Notranji položaj je vedno enak, nejasen in moten. Dosedanji neuspehi ministerskega predsednika Thuna niso oplašili; še vedno se nadeja, da ni izključena možnost sporazumljenja. Vlada hoče vnovič pričeti razgovore z Čehi in s fevdalci in morebiti predložiti spremenen načrt svojih načel, ki naj bodi podlaga novih pogajanj. Konferenca z zastopniki katoliške stranke so se baje bavile tudi s tem vprašanjem, poleg tega pa tudi s političnim položajem in z eventualitetami, ki bi se utegnile iz njega razviti. Razgovorjanje z Italijani in z Jugoslavlani za zdaj baje niso v programu vlade.

Steinwenderjev volilski shod v Beljaku se je vršil dne 18. t. m. v gostilni „zur Stadt Triest“. Udeležili so se ga tudi državni poslanci Ghon, zastopnik velikega posestva pl. Milesi in dež. poslanec F. Wirth. Steinwender je na široko razlagal svoje stališče in delovanje klubovih načelnikov v poslednjem času. Mej drugim je rekel: „Očita se nam, da smo delali proti prisegi v Hebu in v Celovcu. V Hebu nisem bil in nisem tam ničesar prisegal, v Celovcu pa se sploh ni prisegalo“. Končno je izjavil, da se Nemcev ne more zlomiti, da so dospeli do skrajnega konca, da sicer tudi to še lahko pretrpe, ne morejo pa želeli, da položaj postane še slabši. Ako so Nemci složni, bodo tudi višji krogi prišli do spoznanja, in se jih bode še prosilo, da naredé zopet red v državi. (?) Večina volilcev je izrekla zaupanje svojemu poslancu, kar pa skrajnemu krilu nemških nacionalcev ni prav po volji, sodeč po izjavah njihovih glasil.

Industrijski svet. Včeraj zjutraj se je vršila v deželni hiši na Dunaju konstituirajoča seja industrijskega sveta, katere so se udeležili trgovinski minister dr. Bärnreither, poljedelski min. dr. Kast in mnogi drugi člani udeležanih ministerstev. V pozdravu naglašal je trgovinski minister, kaj naj bode naloga industrijskega sveta, ki naj se ne omeja samo na vprašanja velike industrije, nego se ozira tudi na interese obrti. Dalje je omenil, da ga vodi tendenca, da ne prezira zveze mej gospodarskimi in socialnimi vprašanji. Ker bode leta 1903. ponoviti trgovinske pogodbe z inozemskimi državami, bode treba zajedno z deli za novi avtonomni carinski tarif pripravljati gradivo za nove trgovinske pogodbe. Žal, da se ob novem letu ni doseglo sporazumljenja z drugo državno polovico v carinskih zadevah. Treba je delati priprave za slučaj, da bi se negodba ne dogajala. Veliko dela bode imel eksportni oddelek. Dalje je omenjal reformo delničarstva. Industrijski svet se je potem konstituiral in se je predlog, naj se ustanovi stalni odsek za posvetovanje o nagodbi z Ogersko, odkazal za prihodnjo sejo v posvetovanje.

Nove vojaške predloge v Nemčiji Za prihodnje zasedanje državnega zbora nemškega se pri-

srebrnih rimskih novcev. Vzhodno od Žihovega sela, na tamošnjem pašniku, so izkopali že več rimskih grobov z lepimi posodami v njih, katere so pa hudobni pastirji s palicami razbili. Pri Malih Brusnicah stoji na griču (267 m) 22 gomil in dalje proti Leskovcu še kake tri ali štiri. Te je razkopaval J. Pečnik maja in junija meseca, potem decembra l. 1896 ter našel v njih mnogo lepih skled in zdelic, mej njimi več prav dobro ohranjenih, še precej jantarjevih koral, ali le malo bronastih predmetov (zapestnic in zanožnic). Bilo je tudi nekaj sekiric in sulic, zlasti pa pri neki ženski zanimiv kamenit nož (34 mm dolg, 23 mm širok), ki je bil še tako oster, kakor naši jekleni noži.

Novo mesto se je začelo prav za prav šele letos razvijati. Poprej je bilo bolj srednjeveški utrdbi podobno, zaprto proti državni cesti, ki se pred njegovim obličjem cepi v kostanjeviško in metliško progo. Sedaj pa postavljajo krasen železen most čez Krko naravnost z glavnega trga v gorenji del predmestja Kandije. S tem bo ne le pot okrajšana, nego prihrani se tudi živini mnogo napora. Da se je bolnišnica usmiljenih bratov povečala (blagoslovil jo je te dni milostivi knezoškof v prisotnosti deželnega predsednika), to je s človekoljubnega ozira seveda tudi velik napredek, ali z narodnogospodarskega stališča se ga ne moremo veseliti. Mrliči v gomilah imajo veliko trdnjše zobe, kakor pa sedanji rod.

Mogovič.

pravljajo nove vojaške predloge. Osnovani se bodo četrti železniški bataljoni in trije brzojavni bataljoni, dalje se bodo iz četrtih bataljonov osnovani polki popolnili na tri bataljone in se namerava pomnožiti in na novo urediti poljno topničarstvo. Sploh se hoče preženčno število prebivalstvu primerno pomnožiti in se bode za to novo organizacijo zahteval kvinkvenat namestu dosedanjega septenata.

Špansko-ameriška vojna Oficialna pogajanja za mir se dosedaj še niso vršila; vendar se je v Madridu razširilo mnenje, da se utegnajo mirovna pogajanja pričeti v nekaterih dneh. V Madridu upajo, da se bode Amerika zadovoljila, ako se ji odstopi Kuba in pa otok Ponape iz skupine Karolinskih otokov. Vlada pač želi častnega miru, a vprašanje je, se li bodo njene nade izpolnile, timbolj, ker se boji, stopiti na dan z mirovnimi predlogi, boječ se poniževalnega odgovora prevzetnega zmagovalca. Vsa hrabrost in vojaška izvežbanost španske vojske na Kubi ne pomagata nič — ker končno ju bode zmagal najhujši sovražnik — glad. — Ameriška vlada pa menda sama ne upa, da bi se začela pogajanja, predno ne pade Havana. Predsednik Mac Kinley je baje še vedno odločen, da se operacije pred Havano preložé na jesen, da mine nevarna in za vojskovanje nepripravna deževna doba. — Na Filipinih pred Manilo je stanje vedno jednako. Aguinaldo, vodja ustašev, je poslal dva parlamenterja poveljniku Augustiju, naj se poda, ker obkoljuje 50.000 ustašev mesto, ki je hoté naskočiti. Augusti je odgovoril, da se hoče braniti do skrajnosti, če tudi je boj brezupen. Amerikanci pa pričakujejo novih čet in bodo brzkone odgodili vojskovanje do septembra, da mine silna vročina in pa deževna doba. Tako se utegne vojna zavleči morda celo do konca leta! — Kubanski ustaši in zmagoviti Američani v Santiagu se nič kaj posebno ne sporazumevajo mej saboj. Razmere so od dne do dne bolj napete. Vse občevanje mej njimi je istinito pretrgano. General Shafter pravi, da nobenega Kubanca ne pusti v mesto. Castillo, katerega hočejo ustaši za guvernerja, ne prikriva svoje nevoje, Američani pa tudi kažejo vedno večje protivstvo nasproti ustašem. V kratkem utegne priti do konflikta, ker ustaši baje niso zadovoljni. Kuba Kubancem, je geslo, katerega se posebno drži stari Maksimo Gomez, ki ni prijatelj ameriške intervencije.

Dopisi.

Od Sv. Tomaža pri Ormožu, 18. julija. Politiško društvo za Ormoški okraj, „Sloga“, je priredilo pri nas v nedeljo, dne 17. t. m. v gostilni g. Škrleca politični shod, na katerem sta poročala poslanca Žičkar in Rosina. Veliki vrt gosp. Škrleca je bil natlačeno poln, prišlo je do 600 volilcev iz Tomaževske in iz sosednih župnij, jako častno je bilo zastopano razumnštvo iz Ormoža, Ljutomera, Sv. Lenarte, Središča, Čeroveca in Sv. Miklavža. S svojim prihodom pa nas je „počastila“ tudi tolpa nedorastlih fantičev iz Ptuj. Govorilo se je, da so bili socialni demokrati, toda tega ne verjamemo, ker tako škandalozno tudi najzagriženejši socialisti ne nastopajo. Postavili so se za oder in neprestano motili govornike, ne da bi se bil kdo javil za besedo, kar poštene socialisti navadno storé. Precej časa so ostali zborovalci mirni, a naposled so bili ti gostje presitni in preneslani, in par naših fantov se je pripravilo, da naredi mir, brez kake „lex Falkenhayn“, lepo po domače. Tudi gostilničar jim je pokazal vrata, in izginili so ti vitezi žalostne postave kakor kafa. Imeli se nemške trakove in govorili so strašno nemščino. Pričakujemo od vodstva socialne demokracije, da v prihodnje ne bo več pošiljalo takih zastopnikov na naše shode, če jih pa ni poslalo, naj lojalno izjavi, da s takim političkim falotstvom ni v nikaki zvezi. Potem nismo imeli posla s socialnimi demokrati, nego s ptujskimi nemškutarskimi barabami, ki si bodo pošteno premislile, obiskati v drugič Tomaževčane. Z veliko pazljivostjo je sledilo prosto ljudstvo izvajanjem obeh poslancev, posebno so se čuli glasni klici ogorčenja, ko je dr. Rosina jako plastično in v lepi domači besedi slikal in ožigosal vandalsko nastopanje nemških poslancev zoper slovenski jezik v graški zbornici in slovesno obljubil, da bodo slovenski poslanci z vsemi svojimi močmi branili vedno in povsod pravice našega jezika, če tudi jih nemška surovost vrže iz zbornice. Govornik je dalje jasno razložil namere nemškega „bauernbunda“, ki so ga hoteli nekateri pritepeni agitatorji vgnjezditi mej naše poštene kmete. Prepričani smo, da danes mej Tomaževčani ni človeka, ki bi pristopil temu prusaškemu društvu. Dal Bog, da bi bilo v vsem ormoškem okraju kmalu tako. „Sloga“ ima še veliko veliko nujnega dela, in želimo iskreno, da bi ga z najboljšim uspehom opravila na čast našim lepim Slovenskim goricam in v korist našemu dobremu slovenskemu ljudstvu. Gospodoma poslancema

so izrekli voliki popolno zaupanje. Sprejetih je bilo soglasno in z velikim navdušenjem več resolucij: glede slovenskega vseučilišča in nadso- dišča v Ljubljani, glede slovenskega uradovanja, slovenskih napisov pri političnih uradih, pri želez- nici in pri poštah uradih. Ta shod je za političko probujenje v našem kraju velikega pomena, saj se tukaj niti najstarejši ljudje ne spominjajo kakega političkega ali volilnega shoda. Nobeden naših poslan- cev ne more prirediti v tem preveč volilnih, nobeno političko društvo preveč političkih shodov. Ljudstvo potrebuje krvavo ponka! Za vzgled so nam lahko v tem oziru nekateri nemški poslanci, kakor Wolf, Lecher, dr. Lemisch i. dr. Ti ljudje v resnici delajo noč in dan, in dočim za vsako stvar iz vseh nem- ških kotov kar dežuje peticij in resolucij, se je do- slej v tako važni zadevi, kakor je slovenska uni- verza, oglasilo primeroma prav malo slovenskih občin in korporacij, dasi je ta stvar že celo leto na dnev- nem redu. Upamo, da kmalu vidimo tudi našega poslanca dr. Gregorca mej nami. Povedati mu mo- ramo odkrito, da se z njegovimi nazori o prvenstvu nemškega jezika nikdar ne strinjamo, da je s svojim zadnjim govorom v državnem zboru zastopal le samega sebe in niti jednega svojih volilcev. To mu moramo povedati pred vsem svetom, ne iz nasprotstva do njegove osebe, ampak radi tega, da bodo nemški nacionalci, ki so ploskali gospodu ka- noniku pri tistem obžalovanju vrednem govoru, ve- deli, da so ploskali samo dr. Gregorcu in ne nje- govim volilcem. Mi, vaši volilci, vsi do zadnjega smo bili, smo in bomo vedno na tisti strani, kjer je češki poslanec Sokol — lahko se reče: tudi v našem imenu! — zaklical: „S tem se ne stri- njamo!“

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. julija.

— (Nunsko učiteljske.) V današnji številki prijavljamo izkaz o izidu letošnjih maturitetnih skušenj. Ta izkaz kaže, da so gojenci in gojenke državnega učiteljske bili za maturo dobro priprav- ljeni. Uspeh maturitetne skušnje je v tem oziru prav dovoljen. Za maturo pa se je oglasilo tudi lepo število privatistinj, in izkaz potrjuje, kar se je že nekaj dni sem govorilo, da so namreč te privati- stinje izpraševalno komisijo močno presenetile. Ko- misija se je neki kar čudila obsežni nevednosti teh privatistinj, ki niti na najprostejša vprašanja niso znale odgovoriti, tako da jih je komisija morala vreči. Če smo prav poučeni, so te privatistinje bile vse gojenke nunskega učiteljske. Izid mature je se- veda za nunsko učiteljske malo laskav, saj dokazuje, da zavod nikakor ne zadošča svoji nalogi. Za pro- padle gojenke in njih stariše je neugodni izid ma- ture velika škoda, kar druge stariše gotovo napoti, da bodo v prihodnje previdnejši pri odločitvi, v ka- tero učiteljske naj pošljejo svoje hčere.

— (Osebnost.) Notarski kandidat v Ljub- ljani, gospod Karol Pleiweis, je imenovan notar- jem v Radečah.

— (Odbor „Glasbene Matice“) je votiral od- stopivšemu predsedniku gosp. Fr. Ravniharju, pod čegar 26letnim predstvom je „Glasbena Matica“ dospela na tako visoko stopnjo, svoje zahvalno pri- znanje ter sklenil na prvem občnem zboru pred- lagati ga za častnega člena. Potem so se izvolili: podpredsednikom A. Svetek, tajnikom J. Belč, bla- gajnikom A. Petrovič, gospodarjem I. Sbrisaj, šol- skim nadzornikom dr. Vl. Foerster, knjižničarjem J. Hafner in preglednikom poverjeništvu I. Pribil. — Izvestje se bo razpošiljalo z muzikalijami za 1898/99, ki se že tiskajo. Nekaj posameznih iztisov se dobiva v hiši „Glasbene Matice“ pri strežnici po 1 K. Ponatisi zborove podobe na karton se do- bivajo po 20 kr. pri strežnici, dalje v knjigotržni- cah Giontini, Kleinmayr, Schwentner.

— (Zrelostni izpiti na ljubljanskem o kr. moškem in ženskem učiteljskem) so se vršili od 4. do 16. dne julija. Predsedoval je člen deželne šolskega sveta, gosp. ravnatelj c. kr. višje realke dr. R. Junowicz. Na ženskem učiteljskem je delalo izpit 61 kandidatij (44 javnih gojenk in 17 pri- vatistinj). Z odliko so prebile izpit 4, dobro pa 38 (34 javnih in 4 privatistinj); 12 kandidatij (5 javnih in 7 privatistinj) sme ponavljati izpit iz jednega predmeta v jeseni; 7 kandidatij je repro- biranih (1 javna in 6 privatistinj). Na moškem učiteljskem je bilo pri izpitu 22 kandidatov (20 jav- nih in 2 privatista). Z dobrim uspehom je prebilo izpit 17 (16 javnih in 1 privatist), ponavljalni izpit iz jednega predmeta smejo delati 3 javni gojenci, mej izpitom je odstopil 1 javen kandidat, na jedno leto je pa propal 1 privatist.

— („I. ljubljansko kolesarsko društvo“ v Ljubljani) imelo bo v nedeljo, dne 24. t. m., popoludne ob polu 2. uri občni zbor v gostilni Frana Rozmana. Dnevni red se boode pozneje na- znanil. Odbor vabi k obilni udeležbi.

— (Odlikovan domači izdelek.) V Koll- mannovi izložbi na Mestnem trgu je videti diplomu in zlato svetinjo, prvo darilo, katero je dobil na

razstavi v Parizu trgovec g. Klauer za njegov, iz kranjskih planinskih zelišč napravljeni liker „Triglav“.

— (Imenovanje.) Avskultant g. E. Picek je imenovan sodnim pristavom v Ilirski Bistrici.

— (Ciklon.) Včeraj popoludne ob polu 3. uri je pri Ponovičah, grajščini gosp. Fr. Hrena, divjal strahovit vihar, kateri je prouzročil veliko škodo. Podrl je mnogo kozolcev in jih odnesel do 300 m. daleč, zlomil je mnogo dreves, druge izruval s koreninami vred, poškodoval streha, pre- obračal s senom naložene vozove in lepi park po- novške grajščine opustošil.

— (Talijska rešitev življenja) v znesku 25 gld. 26 kr. je deželna vlada podelila Matiji Miklavčiču z Velikega Vrha, ker je z nevarnosjo za lastno življenje rešil iz ognja Franci Lahovo.

— (Šolska izvestja.) Izvestje novomeške gimnazije prinaša na prvem mestu nadaljevanje in konec kataloga učiteljske knjižnice tega zavoda. Katalog je sestavil prof. A. Virbnik. Na gimna- ziji je poučevalo 16 učnih močij. Koncem šolskega leta je bil 201 dijak, 197 Slovencev, 3 Nemci in 1 Hrvat. Klasifikacija izkazuje, da je dobilo: prvi red z odliko 19 dijakov, prvi red 131 dijakov, drugi red 19 dijakov, tretji red pa 8 dijakov, 21 dijakov bo delalo ponavljalno skušnjo, 3 dijakom pa je dovoljena dodatna skušnja.

— (Ponesrečeni Slovenci.) Na francoskem parniku „La Bourgogne“, ki se je potopil dne 4. julija na potu iz Amerike v Evropo, je bilo tudi 10 Slovencev, ki so se vsi pogubili. Mej istimi je bil tudi župnik Anton Hodnik, ki je bil na poti domov na Krško. Tako poroča „Glas Naroda“. Na rečeni ladiji je bilo, kakor znano, 800 oseb, a rešilo se jih je samo 200.

— (Slabo gospodarstvo.) V novi deželni bolnici v Celovcu so morali iztrgati v pritličju vse pode, ker se jih je lotila goba. Tudi vse podlago so morali odstraniti. Stroški za to popravo bodo znašali nad 30.000 gld. Ni dvoma, da je dež od- bora malomarnost kriva, da so potrebne te drage poprave. Podjetnik je porabil slab material, da je naredil toliko več dobička, nadzorstvo pa ni storilo svoje dolžnosti, ni pazilo, kaj dela podjetnik in sedaj mora dežela plačati. O stvari se bo gotovo še govorilo v dež. zboru.

— (Umirovljenje.) Dvorni svetnik pri trža- škem namestništvu, Anton Krekich pl. Treuland, je stopil v pokoj. Pri tej priliki je dobil komturni križec Fran Josipovega reda.

— (Zopet koncesija tržaškim Slovincem.) To je že od sila, kako vlada protežira tržaške Slo- vence! Lah bi so po pravici ogorčeni, saj je očitno, da hoče vlada posloveniti Trst. Zdaj je pošteno rav- nateljstvo celo odredilo, da je pri določevanju ura- dnikov, kateri imajo direktno z občinstvom opraviti, se ozirati na jezikovno sposobnost in za taka opira- vila izbirati slovenščine zmožne uradnike. Ta od- redba obuja seveda silno indignacijo v laškem ta- boru in boode prihodnje dni prav zanimivo čitati dotične rekriminacije v „Piccola“, „Independentu“ in „Mattinu“.

— (Oderuštvo v Trstu.) Piše se nam: Aféra ubeglega korespondenta „Neue Freie Presse“ je v Trstu obudila veliko senzacijo. Mož je bil uradnik Union-banke in dopisnik „Neue Freie Presse“ ter je imel letnih dohodkov okroglih 10.000 gold. S to svoto ni izhajal in kontrahiraj je posredovanjem „sensalov“ velike dolgove. Ko je pobegnil, so upniki oglasili tirjatev v znesku 120.000 gld. Tržaški listi, kateri so se s to afero sploh bavili, so konstatovali, da je ubegli korespondent bil žrtev oderuhov. Tr- žaški kapitalisti delajo samo z visokimi obrestmi, od katerih dobi „sensal“ lep delež. „Lavoratore“ trdi, da morajo dolžniki v Trstu časih plačati 150 do 200 in tudi do 300 odstotkov obresti! To ni pretirano. „Sensali“ so prave pijavke. Ves dan po- sedajo po kavarnah in preže na žrtve, a za njih pogubonosno počenje se ne zmeni nihče. „Kjer ni tožnika, tam ni sodnika“ — tako mislijo tržaška oblastva in nobeno se ne gane, da tem notoričnim lopovom stopi na vrat, dasi jih oblastva prav dobro poznajo, saj se njih žrtve rekrutujejo največ iz uradniškega stanu. Večina tržaških uradnikov ječi v sponah teh oderuhov in se ne morejo izkopati iz dolgov.

— (Intendant hrvaškega gledališča) g. Ivo pl. Hreljanović je prevzel vodstvo deželne gledališča v Zagrebu. Deželna vlada je g. Hrelja- noviča postavila kot intendanta z gotovo plačo in ga torej ni smatrati kot najemnika dež. gledališča. Gledališče boode delovalo v popolnem obsegu, kakor doslej.

* (Rusko darilo Bolgarom.) Te dni je do- spela v Varno ruska ladja z lepim darilom za bol- garski narod. Car je dal namreč izbrati iz garderob dvornih gledališč v Peterburgu in v Moskvi vse po- trebne kostume za 100 gledaliških iger ter iste po- klonil Bolgarom. Pošiljatev šteje 8700 posamičnih komadov in je baje vredna nad 60.000 rubljev. Razur kulis je vse potrebno za uprizoritev iger v tej zbirki. Katalog je prav obsežen zvezek. Bolgar- ska vlada hoče najeti posebno poslopje v Sofiji, v

katerem boode shranila in razstavila poklonjene ko- stume. Bolgarskemu narodnemu gledališču je na vsak način ta vedušni dar carjev znamenita podpora, za katero ga sme zavidati marsikateri drugi narod, ki si je z velikimi žrtvami mora! nabaviti potrebni material.

* (Strašen samomor.) Prošli mesec je odšel v Doljem Bodičevem na Hrvaškem 78 letni kmet Jovan Rusmir v gozd. Ker se ni vrnil, so ga za- čeli iskati in kmalu so našli njegovo truplo, ki je bilo vse razmesarjeno. Rusmir si je sam preparal ves spodnji život ter si zadal razun tega na vratu več ran. Vzrok temu činu ni znan.

* (O izginulem Andréu) se je bila raz- nesla vest, da je parnik „Lofoten“ v zalivu Sæm našel steklenico, v kateri je bil listek z napisom „André 8“. Iz tega se je sklepalo, da je André bil letos v Spichergenu, kjer bi utegnil še zdaj biti. To se pa, žal, ni obistnilo. Nemška ekspedicija na severni tečaj, ki je nedavno odplula iz Tromsöa in kateri je bil tudi namen iskati Andréa je na Spichergenu preiskala vse zalive in otoke a ni našla niti najmanjšega sledu po pogumnem zrako- plovcu in njega tovariših.

* (Brez denarja okrog zemlje.) Amerikane Harry Dhantmont, kateri se je hvalil, da pride brez denarja okrog zemlje, biva že nekaj časa v Gradcu. Pred kratkim je došel v jedno tamošnjih lekarn ter prosil zdravil; obolel je, ker že več dni ni ničesar jedel. Sedaj je v obči bolnici. Nadeja se, da dobi od svojih rojakov, kateri bivajo v Avstriji, podpore. — Zopet nov dokaz, da brez denarja niti doma ni prijetno sedeti, tem manj podajati se na pot.

* (Velik vihar na Dunaju.) ki je divjal v noči od torka na sredo, je naredil posebno veliko škodo na centralnem pokopališču, kjer je toča nad četrt ure bila in opustošila vse nagrobne okraske. Skoro vsa okna v stanovanjih in v gospodarskih poslopih so pobita in na stotine ptic in našlo smrt. Tudi v okolici je napravil vihar precejšnjo škodo.

* (Tisoč mesecev stari Bismarck) Dne 31. t. m. boode knez Bismarck star ravno 1000 me- secev, tako je izračunal nekdo, ki ima gotovo dosti časa, da se bavi s takimi stvarmi. Knez Bismarck menda tega še sam ne ve, da se je ob njegovem, za nemški narod gotovo pomembnem življenji, luna že tisočkrat ponovila.

* (Nezgoda princa Waleskega.) Dne 18. t. m., ko je princ Waleski posetil barona F. Rot- schilda na njegovem posestvu Waddenden Manor, je padel po stopnicah, ter si zlomil desno nogo ob kolenu. Princa so takoj prenesli v London, kjer boode bržkone več tednov ali celo mesecev minulo, predno ozdravi. Boje se celo, da bi vse življenje ostal šepav, kar pa zdravniki dozdaj ne potrjujejo.

* (Velikanski požar) je nastal dne 18. t. m. zvečer ob 10. uri v velikem industrijskem mestu Sunderland v Durhamski grofiji na Angleškem. Ob 1. uri ponoči so bile tri ulice mesta v plamenu ter se je požar razširjal vedno bolj in bolj. Okolu 30 trgovskih hiš je bilo upepeljenih. Škoda se ceni na 8 do 10 milijonov kron našega denarja.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 21. julija. Ministerski predsednik grof Thun pojde v soboto v Ischl, da poroča cesarju o položaju. Sodi se, da prinese iz Ischla pojasnenje parlamentarne in politične krize.

Dunaj 21. julija. „Vaterland“ prijavlja o Thunovih posvetovanjih s pooblaščenci nem- ške katoliške ljudske stranke noto, iz katere iz- haja, da je Thun od pooblaščencev zahteval objektivno sodbo o njegovem jezikovnem na- črtu, in da je svoj namen dosegel. „Neue Freie Presse“ je radi tega močno nevoljna in očita Dipauliju, da je zopet stopil na stran Čehov.

Dunaj 21. julija. Ulanec Pospisil, sin imovitih roditeljev, je bil obdolžen, da je ukradel mehur za tabak. Vsled žalosti je de- sertiral in se pri Stockeravu vrgel na tir. Vlak ga je povozil. Našli so ga mrtvega.

Budimpešta 21. julija. Nekateri tu- kajšnji listi trde, da je Goluchowskega stališče omajano in da namerava Goluchowski odsto- piti. Uzrok temu je, da je s svojo nerodnostjo pokvaril dobro razmerje mej Rusijo in Avstrijo, katero je bilo ustvarjeno pri cesarjevem obisku na Ruskem.

Kaneja 21. julija. Narodna skupščina je provizorni statut o kretskei avtonomiji so- glasno odobrila. Glede nekaterih točk še ni sklepala in se radi njih še dogovarja z ad- mirali.

Bruselj 21. julija. Don Karlos je mne- nja, da je revolucija na Španskem neizogibna. Sedanja vlada hoče odstopiti velik del špan- skega ozemlja, kar hočejo Karlisti z orožjem preprečiti. Karlisti so pripravljeni na vsak slučaj.

Pariz 21. julija. „Figaro“ trdi da je policija našla pri aretovanem Esterhazyju mnogo velevažnih spisov.

Madrid 21. julija. Vlada hoče zaključiti klub Karlistov radi naraščanja karlističke agitacije.

Madrid 21. julija. Ranjenemu generalu Linarsu so amputirali roko.

Washington 21. julija. Poroča se, da je general Miles predsedniku Mac Kinleyu svetoval, naj mu dovoli, da gre po zavzetju Portorika z ameriško vojsko na Španjolsko.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Zakupni razglas.** Zaradi zagotovljenja 308 meterskih stotov posteljne slame za domobranske čete v Ljubljani za dobo od 1. septembra 1898 do konca avgusta 1899 se bode dne 3. avgusta 1898 ob 10. uri dopoludne vršila ponudbena razprava v pisarni okrobovalne komisije za 3 in 4 bataljon c. in kr. domobranskega pešpolka Celovec št. 4 v domobranski vojašnici v Ljubljani. Pri razpravi se bodo sprejemale i ustne i pismene ponudbe. Natančni razglas se tudi lahko vpogleda v pisarni trgovske in obrtne zbornice.

— **Brzojavni promet z Antili.** Brzojavke v tajnem jeziku, namenjene v Antile via New York-Haiti in po zemskih progah sevno-ameriških, so pripuščene, izimši one za na otok Kuba, San Domingo, Porto-Rico in Jamaica.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Zemljišče vlož. št. 194 davč. obč. Stari dvor s pritlikino dne 17. julija v Škofji Loki.

Zemljišča vlož. št. 76 in 269 kat. obč. Petrova vas s pritlikino, cenjena 799 gld., 32 gld. in 50 gld., dne 29. julija v Črnomlju.

Matevža Sežona zemljišče v Žerovnici, cenjeno 3581 gld., dne 30. julija v Čerknici.

Najdba. Dne 23. marca 1898, l. se je našla na travniku v Jesenicah škaflija, katera je napolnjena z bankovci. Lastnik te najdbe se s tem opozori oglašiti se najdalje tekom jednega leta pri okrajnem glavarstvu v Radovljici in dokazati svojo lastninsko pravico.

Umrlí so v Ljubljani:

Dne 19. julija: Ivan Šerjak, delavčev sin, 1 mesec, Karolinska zemlja št. 25, črvenišni katar. — Ana Kliš, delavka, 21 let, Rožne ulice št. 3, jetika.

Dne 20. julija: Ivana Novak, delavka, 28 let, Vodmat št. 102, jetika.

Tržne cene v Ljubljani

dne 20. julija 1898.

Pšenica, htl.	gl. kr.	Špeh, povojen, kgr.	gl. kr.
Rž,	12 70	Surovo maslo,	85
Ječmen,	9 20	Jajce, jedno	25
Oves,	7 50	Mleko, liter	10
Ajda,	8 30	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	10 50	Telečje	6
Koruza,	7 50	Svinjsko	70
Krompir,	6 50	Koštrunovo	36
Leča,	2 50	Pišanec	35
Grah,	14	Golob.	17
Fizol,	12	Seno, 100 kilo	178
Maslo, kgr.	12	Slama,	160
Mast,	94	Drva trda, 4 metr.	660
Špeh, frišen,	74	„ mehka, 4	5
	66		

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
20.	9. zvečer	733.6	18.6	sr. sever	oblačno	55.0
21.	7. zjutraj	734.6	16.6	sl. svzh.	dež	
21.	2. popol.	737.4	18.0	p. m. jvzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 21.4°, za 1.5° nad normalom. Sinoči in ponoči močna nevihta.

Dunajska borza.

dne 21. julija 1898

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	70	kr.
Avstrijska zlata renta	121	gld.	75	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	25	kr.
Ogerska zlata renta 4%	120	gld.	55	kr.
Ogerska krona renta 4%	98	gld.	95	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	911	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	358	gld.	50	kr.
London vista	119	gld.	90	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	82 1/2	kr.
20 mark	11	gld.	75	kr.
20 frankov	9	gld.	52 1/2	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	10	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	63	kr.

Dne 20. julija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	gld.	—	kr.
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	128	gld.	50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	gld.	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	gld.	75	kr.
Ljubljanske srečke	23	gld.	—	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	gld.	50	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	203	gld.	—	kr.
Framway-društ. velj. 170 gld. a. v.	519	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	26 1/2	kr.

S 1. avgustom t. l. vzprejemem dobro izurjenega, zanesljivega in poštenega

koncipijenta

veščega vseh notarskih poslovanj, osobito pa izurjenega v sestavljanju notarskih spisov, zemljejknjžnih listin in zemljejknjžnih prošanj.

Spricala in prošnje naj se dološljejo najdalje do 28. julija t. l.

Plača po dogovoru, katera se naj tudi v dotični prošnji navede.

Gustav Omahen

c. kr. notar v Postojini.

(1124—1)

Poletno stanovanje.

Na Jesenicah v novo zgrajeni „vili Višnar“ se oddajo 3 čedne nove meblirane sobe s kuhinjo ali pa s hrano v hiši po zmerno nizkih cenah.

Ob enem tudi naznanjam častitim p. n. gospodom turistom in izletnikom, da sem otvoril s dnem 17. julija letos v zgoraj omenjeni „vili Višnar“ na Jesenicah

veliko gostilno

katera je posebno gg. izletnikom na Golico priložna za prenočišče.

Skrbel bom vedno za dobro, neponarejeno vino in vedno sveže pivo ter za dobra in okusna gorka in mrzla jedila. Za mnogobrojni obisk vabi najljubneje

Karol Višnar

gostilničar.

(1125—1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga do Trbiča.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Priloh v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiča.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak s Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Priloh v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—13)

Učiteljica

z dobrimi spricvali, izobražena za ljudske šole, želi ves mesec avgust brezplačno poučevati v kakoj privatni hiši na deželi.

Pisma naj se blagovolijo poslati: Ljubljana, poste restante št. 7. (1112—3)

Gostilna

v predmestju ljubljanskem, dobro obiskovana, se odda na račun takoj ali s 1. novembrom.

Kavcija 500 gld. Posredovalci izključeni. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1116—2)

Več vagonov (1082—6)

apna

prve vrste se bode prodalo od 24. t. m. nadalje do 5. avgusta. Cena po dogovoru. — Več se izve pri Juliju Lenassi-ju v Gor. Logatcu.

Ravnokar je izšla v naši zalogi:

(1094—3)

Biserojla jasna vila.

Bajka iz postojnske pečine. — Speval Ivo Ivanovič Bučar.

Cena knjige je 1 gld., lično v platno vezani 1 gld. 30 kr., po pošti 5 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg^{ova} založna knjigarna v Ljubljani.

Samo 50 kr. za 3 žrebanja.

Zadnji mesec.

Glavni dobitek 100.000 kron 25.000 kron

jedenkrat

in 3krat

Srečke jubilejske razstave

Žrebanje: 6. avgusta 1898.

Žrebanje: 15. septembra 1898.

Žrebanje: 22. oktobra 1898.

(1087—4) a 50 kr.

priporoča J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

Jedino pravo originalno

plznsko pivo

Telefon št. 90.

je le ono iz meščanske pivovarne v Plznu

ustanovljene l. 1842.

Jedino to je bilo odlikovano na vseh razstavah, kjer je bilo izloženo,

z najvišjimi počastnimi znaki.

Zastopnik:

(951—13)

J. Gorup v Ljubljani.